

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1276 ²	Κυριακὴ Ζ' Ματθαίου (Ματθ. 9,27-35) 23 Ἰουλίου 2023 (2006)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Οἱ πνευματικοὶ ὀδηγοὶ

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς θρησκεία. Ὅπως τὸ ψάρι ψοφάει ἔξω ἀπ' τὸ νερό, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος ἔξω ἀπὸ τὴν ἅγια πίστι τοῦ Χριστοῦ. Ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι ἔχουμε τὴν πιὸ ὠραία θρησκεία. Δὲν εἴμαστε φράγκοι - δὲν πιστεύουμε στὸν πάπα, οὔτε προτεστάντες οὔτε χιλιασταί· εἴμαστε ὀρθόδοξοι. Καὶ ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι λαοὶ εἴμαστε μιὰ οἰκογένεια ἐνωμένοι στὴν ἅγια μας Ὀρθοδοξία.

Καμιά δύναμι δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ καταστρέψῃ τὴν Ἐκκλησία. Γιατί; Διότι δὲν τὴν ἐφτείαξε ἄνθρωπος· τὴν ἐφτείαξε ὁ Χριστός, ποὺ εἶνε ὁ Θεός. Ὑπάρχουν ἀποδείξεις; Κι ἂν ἐμεῖς σιωπήσουμε, καὶ οἱ πέτρες θὰ φωνάξουν· «Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός· ἀμήν» (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λειτ.).

Ὁ Χριστὸς εἶνε Θεός. Τὸ φωνάζουν τὰ θαύματά του, ποὺ εἶνε ἀμέτρητα. Καὶ μόνο ὁ Χριστὸς ἔχει θαύματα; Καὶ ἡ Παναγία καὶ οἱ ἅγιοι ἔχουν θαύματα. Ἀλλὰ τὰ ἔκαναν ὄχι ἀφ' ἑαυτῶν. Ὅπως τὸ φεγγάρι δὲν ἔχει δικό του φῶς, ἀλλὰ παίρνει τὸ φῶς ἀπὸ τὸν ἥλιο, ἔτσι καὶ οἱ ἅγιοι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ ἔκαναν τὰ θαύματά τους· τὰ θαύματα δηλαδὴ τῶν ἁγίων εἶνε θαύματα τοῦ Χριστοῦ· δι' ὅλων αὐτῶν λάμπει - ἀστράφτει ἡ θεότης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἄκουω ὁμως ἀντίρρηση· Θαύματα δὲν γίνονται σήμερα· μόνο «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ»... Καὶ τώρα γίνονται θαύματα καὶ θὰ σᾶς πῶ στὸ τέλος ἓνα. Εἶνε ὁμως ἀλήθεια ὅτι σήμερα γίνονται λιγώτερα ἀπ' ὅ,τι στὴν παλιὰ ἐποχή. Γιατί, ποιὸς εἶνε ὁ λόγος; Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἀπαντᾷ τὸ εὐαγγέλιο σήμερα. Τί λέει τὸ εὐαγγέλιο σήμερα; Τὸ ἀκούσατε.

Ἦταν **δυὸ τυφλοί**· δὲν ἔβλεπαν καθόλου. Μιὰ μέρα πέρασε ὁ Χριστὸς ἀπὸ τὸ χωριό τους. Ἄλλοι, ἀδιάφοροι, τὸν περιφρόνησαν. Τί εἶν' αὐτός; εἶπαν· ἓνας φτωχὸς ξυλουργός.

Καὶ θὰ μᾶς κἀνὴ αὐτὸς τὸ δάσκαλο; ἐμεῖς ἔχουμε ἄλλους δασκάλους... Ἀλλὰ οἱ δύο τυφλοί, ποὺ εἶχαν τὸν πόνο τους, μόλις ἔμαθαν ὅτι ἦρθε ὁ Χριστός, ἔδειξαν ἐνδιαφέρον. Ὁ Χριστὸς, σκέφτηκαν, κάνει θαύματα. Καὶ μέσα τους πίστεψαν· Αὐτὸς θὰ μᾶς κἀνὴ καλά!... Ἔκαναν λοιπὸν τὸ λαρύγγι τους σάλπιγγα καὶ φώναζαν· «Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ» (Ματθ. 9,27). Ἔλεγαν δηλαδὴ τὸ «Κύριε, ἐλέησον», αὐτὸ ποὺ λέμε κ' ἐμεῖς κατ' ἐπανάληψιν στὴ λατρεία μας – καὶ στὴν πρώτη ἐκκλησία τὸ ἔλεγε ὁ λαός. Αὐτὸ τὸ «Κύριε, ἐλέησον», μιὰ φορὰ νὰ τὸ πῆς **μὲ πίστι** – ἀκούς τί σοῦ λέω;–, τὰ ἄστρα κατεβάξεις κάτω στὴ γῆ. Διαφορετικά, χίλιες φορὲς νὰ τὸ πῆς, εἶνε κάλπικος παρᾶς. Κάλπικοι παρᾶδες εἶνε τὰ «Κύριε, ἐλέησον» τὰ δικά μας. Γνήσιο νόμισμα, χρυσὸς κεκαθαρμένος διὰ τοῦ πυρὸς τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλπίδος, ἦταν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» τῶν δύο τυφλῶν.

Τὸ εἶπαν μιὰ φορὰ. Ὁ Χριστὸς ἔκανε πῶς δὲν ἀκούει· ὄχι πῶς τοῦ διέφυγε, ἀλλὰ γιὰ νὰ φανῆ ἡ **πίστι τους**. Κι αὐτοὶ ἀπὸ μακριὰ δὲν σταματοῦσαν νὰ φωνάζουν. Ὅταν ἦρθε στὸ σπίτι, οἱ δυὸ τυφλοὶ τὸν πλησίασαν κ' ἐκεῖνος τοὺς λέει· –Πιστεύετε, ὅτι ἐγὼ μπορῶ νὰ τὸ κάνω αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε; (προτοῦ δηλαδὴ νὰ τοὺς θεραπεύσῃ, ζήτησε τὴν πίστι τους). Καὶ οἱ δυὸ λένε· –Ναί, Κύριε. Ἐνα «ναί», ποὺ ἔφτασε μέχρι τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ. Τότε ὁ Χριστὸς ἄγγιξε τὰ μάτια τους καὶ εἶπε· –Νὰ γίνῃ κατὰ τὴν πίστι σας. Κι ἀμέσως τὰ μάτια τους ἄνοιξαν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Χριστὸς ἔβγαλε τὸ δαιμόνιο ἀπὸ ἓνα κωφάλαο δαιμονιζόμενο καὶ αὐτὸς γιαιτρεύκητε κι ἄρχισε νὰ μιλάῃ. Ὅσοι τὰ εἶδαν αὐτὰ εἶπαν· **Τέτοια θαύματα κανεῖς δὲν ξαναεἶδε!** καὶ πίστεψαν ὅλοι στὸ Χριστό.

Τί εἶπα, «ὄλοι»; Λάθος· **ὄχι ὄλοι**. «Στοῦ διαβόλου τὸ χωριὸ μὴν κἀνης ποτέ καλό». Ἐκεῖνοι ποὺ περιφρονοῦσαν τὸ Χριστό, οἱ φαρι-

σαῖοι, σὰν φίδια φαρμακερὰ ἄνοιξαν τὸ στόμα τους καὶ τί εἶπαν· ὅτι ὁ Χριστὸς κάνει τὰ θαύματα μὲ τὴ δύναμι τοῦ σατανᾶ· «*Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια*» (ἔ.ἀ. 9,34)! Τὰ λόγια αὐτὰ εἶνε **ἡ πιὸ μεγάλη βλασφημία**, εἶνε τὸ ἀσυγχώρητο ἀμάρτημα τῆς βλασφημίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τί ἀποδεικνύει αὐτό; Ὅτι τέτοιοι ἄνθρωποι, ὅσα θαύματα καὶ ἂν ἔκανε ὁ Χριστὸς, θὰ τὰ ἀμφισβητοῦσαν, θὰ τὰ κακολογοῦσαν, θὰ τὰ ἀπέδιδαν στὸν ἐχθρὸ τοῦ Χριστοῦ.

Καὶ σήμερα αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται. Ὅχι οἱ σημερινοὶ κληρικοὶ ποὺ εἴμαστε ἀμαρτωλοὶ, ὄχι ἅγιοι ὅπως ὁ μέγας Βασίλειος κι ὁ μέγας Ἀθανάσιος, ὄχι ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι, ἀλλὰ αὐτὸς ὁ Χριστὸς νὰ κατεβῆ πάλι στὸν κόσμον καὶ νὰ κἀν θαύματα, **λίγοι θὰ πιστέψουν**. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄγνοοι ἄνθρωποι ποὺ πιστεύουν, ἀλλὰ οἱ ἄλλοι; Ὡ οἱ ἄλλοι, θὰ τὸν ξανασταυρώσουν! Τέτοιος εἶνε ὁ κόσμος· δὲν ἄλλαξε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ. Πάντοτε θὰ ὑπάρχουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ σατανᾶ.

Γιὰ νὰ γίνῃ λοιπὸν τὸ θαῦμα τί χρειάζεται, τί διδάσκει σήμερα τὸ εὐαγγέλιο; Καλὴ **διάθεσι**. Ἄν δὲν ἔχῃς διάθεσι, χίλια θαύματα νὰ δῆς δὲν πιστεύεις· ἂν ἔχῃς διάθεσι, τότε παντοῦ θὰ βλέπῃς τὸ θαῦμα καὶ θὰ δοξάζῃς τὸ Θεό. Ἐδεῖξε ὁ Χριστὸς σήμερα ὅτι, γιὰ νὰ γίνῃ θαῦμα, **χρειάζεται πίστι**. Ἐὰν λοιπὸν δὲν γίνονται σήμερα θαύματα, αἰτία εἶνε ὅτι δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ πίστι ποὺ ὑπῆρχε σὲς καρδιὰς τῶν δύο τυφλῶν. Πιστεύετε; ἂν πιστεύετε, **καὶ σήμερα γίνονται θαύματα**.

Πέρασε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου ἓνας ὀνομαστὸς δικηγόρος τῶν Ἀθηνῶν ὀνόματι **Ἰάκωβος Γρίσπος**, παλαιὸς συμμαθητῆς μου στὸ Γυμνάσιο Σύρου. Εἶχε διοριστῆ δικαστικὸς ἀντιπρόσωπος σὲ ἐκλογικὸ τμήμα τῆς Φλωρίνης γιὰ τὴ διενέργεια δημοψηφίσματος. Τοῦ λέω· –Ἰάκωβε, μικρὸς πίστευες· πιστεύεις καὶ τώρα, ποὺ πῆγες στὸ Παρίσι, μορφώθηκες, ἔγραψες βιβλία, θεωρεῖσαι ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους δικηγόρους; –Ἄ, λέει, πιστεύω σὰν τὴ μάνα μου. –Γιατί πιστεύεις; εἶδες κανένα θαῦμα; –Ἦμουν τελειόφοιτος τῆς νομικῆς, λέει, ὅταν πῆγα στὸ χωριὸ μου, στὸ νησάκι μου τὴν Ἀμοργό. Πῆγα στὴν ἐκκλησίαν τὴν ἡμέρα τῆς Παναγίας καὶ φέρανε ἐκεῖ ἀπὸ ἓνα χωριὸ ἓνα παιδί παράλυτο 15 χρονῶν. Ἐγὼ εἶπα μέσα μου· «Μπᾶ, καὶ τί περιμένουν νὰ γίνῃ σήμερα;». Ξαφνικά, ὅταν περνοῦσαν τὰ ἅγια, σὰν νὰ ἔγινε σεισμός· κουνιόντουσαν τὰ καντήλια κι ὁ

πολυέλεος, σείονταν τὸ ἔδαφος, οἱ εἰκόνες, τὸ τέμπλο, καὶ **τὸ παιδί σηκώθηκε πάνω** κι ἄρχισε νὰ κλαίῃ. (Ἦταν μπροστὰ κι ὁ πρωτοσύγκελλος, ὅταν μοῦ τὰ ἔλεγε αὐτὰ κ' ἔκλαιγε σὰν μικρὸ παιδί). Τὸ θαῦμα αὐτὸ τὸ εἶδα, λέει, μὲ τὰ μάτια μου, κι ὅπου βρεθῶ, σὲ σαλόνια μεγάλων, μεταξὺ καθηγητῶν καὶ ἀνθρώπων τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας τῶν Ἀθηνῶν, τὸ διηγοῦμαι καὶ τοὺς λέω· Ἐγὼ πιστεύω, **εἶδα μὲ τὰ μάτια μου θαῦμα** στὸ χωριὸ, παράλυτος σηκώθηκε ὄρθιος καὶ περπατοῦσε!

Καὶ σήμερα λοιπὸν γίνονται θαύματα ὅπως τότε ποὺ οἱ δύο τυφλοὶ εἶδαν τὸ φῶς τους. Μόνον ποὺ ὑπάρχουν **τυφλοὶ καὶ τυφλοί**. Αὐτοὶ οἱ τυφλοὶ τοῦ εὐαγγελίου, προτοῦ ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια τους ὁ Χριστὸς, ἔβλεπαν! Πῶς; Ἐβλεπαν, δηλαδὴ πίστευαν στὸ Χριστό. Μάτια δὲν εἶχαν καὶ μάτια εἶχαν. Οἱ ἄλλοι, οἱ φαρισαῖοι, μάτια εἶχαν ἀλλὰ μάτια δὲν εἶχαν. Ποιοὶ εἶνε **οἱ ὄντως τυφλοὶ; Αὐτοὶ ποὺ δὲν πιστεύουν**. Μὰ θὰ πῆ κάποιος· –Ποῦ εἶνε τώρα ὁ Χριστὸς; μπορῶ νὰ τὸν βρῶ, νὰ τὸν ἀκολουθήσω;

Ἐδῶ εἶνε ὁ Χριστὸς, **στὴν Ἐκκλησίαν**. Ποιοὶ συνεχίζουν τὸ ἔργο του; Ὁ παπᾶς ποὺ φορεῖ τὸ πετραχήλι κι ὁ δεσπότης. Εἶνε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς. Κι ὅποιος δὲν ἀκούει αὐτοῦς, εἶνε σὰν νὰ μὴν ἀκούῃ τὸν ἴδιο τὸ Χριστό.

Πίστι ἴσον ὑπακοή. Αὐτὸς ποὺ πιστεύει στὸ Χριστό, ὑπακούει στὴν Ἐκκλησίαν του. Κ' ἐμεῖς εἴμαστε σὲ θέσι **πνευματικοῦ ὁδηγοῦ τοῦ λαοῦ**. Μὴ λέτε, Καὶ τί εἶν' ὁ παπᾶς, τί εἶν' ὁ δεσπότης!... Ὡς ἄτομο εἶμαι μηδέν. Ὡς κληρικὸς ὅμως μελετῶ Γραφὴ καὶ πατέρες, σπούδασα ὀρθόδοξη θεολογία καὶ πιστεύω αὐτὰ ποὺ κηρύττω· ἂν δὲν τὰ πίστευα, θὰ ἔσπαζα τὴν ποιμαντορικὴν ῥάβδο ποὺ κρατῶ καὶ γιὰ νὰ ζήσω θὰ γινόμουν λουστρός νὰ γυαλίζω παπούτσια. Πιστεύω στὸν ἑν Τριάδι Θεό, πιστεύω σὲς ἱερὰς παραδόσεις, κ' εἶμαι ἕτοιμος καὶ τὸ αἷμα μου νὰ χύσω. Γι' αὐτὸ **ζητῶ καὶ τὸ ποίμνιον νὰ ὑπακούῃ**.

Ὅ, τι λέω τὰ λέω μὲ ἀγάπη κι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς. «*Ὅσοι πιστοί!*», λοιπὸν, ἀκολουθήστε. Διαφορετικά, νίπτω τὰς χεῖρας μου, δὲν φέρω εὐθύνη. Σᾶς δείχνω τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ, τῶν ἁγίων καὶ μαρτύρων, τὸ δρόμο τῆς αἰωνιότητος. Ἐὰν δὲν ἀκολουθήσετε, τότε πρόβατο ποὺ φεύγει ἀπὸ τὴν μάντρα καὶ τὸν τσοπάνο, ἀπὸ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, **τὸ τρώει ὁ λύκος**.

Δὲν θέλω νὰ χαθῆ κανένα πρόβατο. Καὶ ἐλπίζω στὸν Κύριο, ὅτι διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἁγίων, ὅλοι θ' ἀνοίξετε τ' αὐτιά σας, θ' ἀκούσετε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα θὰ ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ οὐρανοῦ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**